

« zurück blättern vor »

BUTYNEK subst. m., ab 1393. **1)** ‘Diebesgut, Kriegsbeute, materieller Vorteil, Profit’ – ‘łup, zdobycz wojenna, korzyść materialna’: (1393) 1887–1889 Leksz I nr 1449, STP *Woczech vønl (leg. ujął) mne y meym (pro moy) towarziszom pøncznasze grziuen butinku.* ◦ 1572 Budn.Deut. 3, 7, L *Wszyfko bydło i butynek z miaft rozchwyciliśmy sobie.* ◦ 1574–1582 Stryjk. 325, L *Na butynku każdemu poganinowi dostało się z działu dwadzieścia osob chrześcian.* ◦ 1582 StryjKron 637, SPXVI *gdzie się tak z bogáciłi / iż z butynku ná káždego osobę 200. Złotyeh przyzfło.* ◦ [LBel.] 1596–1613 Volck Dict, PUZ *butinek ex Germ[anico]. Manubiae, spolia.* – STP, SPXVI, L (zan.), SWIL (nieuż.), SW (stp.). **2)** ‘Raub, Plünderung’ – ‘rabunek, grabież, pładrowanie’: SW (stp.). **3)** ‘Siegeseichen, Trophäe’ – ‘znak zwycięstwa, trofeum’: SW (stp.). ◊ **Etym:** mnd. *butinge* subst. f., ‘Beute’, MNDH. ◊ **Der:** *butynkować się* v. imp., ‘Beute teilen’, [hapax] 1582 StryjKron 370, SPXVI, zuerst geb. L. ❖ Tsch. *bitunk, bituňk* ‘Beute, Beuteteilung’ (1394, 1398 GEBAUER) kommt aus phonologischen Gründen als Etymologie des polnischen Wortes nicht in Frage. Das frühe Datum spricht schließlich gegen die Annahme einer polnischen Ableitung mit dem Suffix *-un(e)k* zu *↑butować*.

« zurück blättern vor »